

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Junius' 3-dikán, 1825.

Török Birodalom.

Konstanczinápolyból Május' 10-dikén. —

Princz Schhsade Abdulhamid a' Császár idősb fija 's gondolatott Korona örökös, ki 1823-ban Márcz. 6-dikán született, múlt April. 20-dikán, 's a' nagyobbik leánya ugyan ő Felségének, a' ki 1811-ben April. 15-dikán született, April. 7-dikén himlő nyavályában, melyben a' Császárnak minden gyermekei szenvedtek, meghaltak. Thronusra lett lépésétől fogva 8 gyermekei születettvén, már csak hárman vagynak életben, úgy mint egy 11 és egy 14 leánya, és egy 2 esztendősi fija Princz Abdulmeschid, a' ki 1825-dikban April. 22-dikén született.

A' Messolonghiban kijövő Görög Kronika még csak Aprilis' 2-dikáig terjed, és sem az Albaniaiaknak hadi munkáikról, kiknek nagy készülteikről eleintén olly sokat írt vala, sem a' Görögöknek ezek ellen téletődő készülteikről nem tesz' most semmi emlékezetet. Azt, mint itt következő szavaiból látjuk, szomorkodva említi, hogy a' Görög hajók a' Pátrási kikötőhely előtt nem lévén elég erővel vagy vigyázattal, alkalmatosságot szolgáltatnak a' Törököknek arra, hogy ezen erősségbe elegendő eleséget vigyenek-be. Következőképpen szoll ezen tárgyról Marcz. 31-dikén a' Kronika: —,

„Ma 9 ellenséges nagy hajók a' Korinthusi öbölből kivezvéen, Zante felé láttattak tartani. Nintsenek elegendő szavaink azon szomorkodásunknak kifejezésére, hogy egy véletlen történet bennünket

Patrásnak és a' körülte fekvő egyéb erősségeknek elfoglalhatásától megfoszta, mellyeknek az eleségbéli teljes fogyatkozás miatt lehetetlen lett volna nem soká' kezünkre nem kerülni. Csak húsz — nem több csak húsz — Görög hajók lettek volna ott, mikor kívántatott, az ellenséges hajók valósággal be nem mérészlettek volna ezen öbölbe evezni, 's e' meg nem törtévéen mi eddig elfoglaltuk volna az említett erősségeket. Betses időpont vala ez, 's ezt nekünk semmi képpen nem kellett volna elszalasztanunk. Országlószékünk kétségkívül jól tudta ezt: hanem ki tudja, hogy mitsoda fontosabb okok indították arra, hogy másképpen cselekededjék?“

„Az Ibrahim Basa' Egyiptomi sergeinek hadi munkálkodásairól ezer féle egymásnak ellentmondó hírek keringének. Nemellyek szerint szerentség előmenetellel folytatja Navarinnak ostromlását, 's reménli, hogy azt nem sokára elfoglalhatja: mások szerint ellenben több rendbéli fogatlan próbatételek után annak ostromlását kéntelenítettett félbe szakasztani, 's magát a' Modonnál lévő, sánczokkal körülvéttett Lógerbe vissza vonni.,,

„A' Hydrai Törvények' Barátja nevű Görög Ujság, a' mely April. 18-dikáig terjed, még csak azokról az össze csapásokról emlékezik, a' mellyek Márcz. 27-dikén és Apr. 10-dikén, mint a' Görögök Husvétjának vasárnapján, Navarin mellett előfordultak, 's a' mellyekben mind annyiszor a' Görögök voltak a' győzedelmesek, megvallván azonközben a' Törökről, hogy ők is jól viselték magokat. Hogy Navarinó-

nak ostromlását a Törökök legalább a feljebb írt napig félbe szakasztották volna, arról semmit sem emlékezik a fenn nevezett Görög Újság. —

A Márcz. 27-dikén előfordult csatában a Hydrai Újság szerint a Mainai Bei Petro Mauronicháli fija Mauronicháli Janos is terhes sebet kapván néhány napok múlva meghalt. Ezen Petro Mauronichálira nézve, a ki részese volt az utóbbi pártoskodásoknak, ezeknek elcsendesedése után olly feltétel alatt bocsátott vala meg az Országglószék, hogy két esztendőig semmi hivatalt ne viselhessen, hanem már most végezetre, meggondolván azon sok áldozatokat, mellyeket az ő Familiája tett, és azt is, hogy ő a bocsátnak kihirdetetésétől fogva magát igen jól viselte, ezen két esztendőket is egészen elengedte néki, a melly büntetés annyira volt, mint egy politikai számkivettetés.

A Görög hadi hajós seregek három szakaszokra oszólva folytatták munkájokat. Egyik szakasz Miauli által vezéreltetvén Cerigo és a Matapan foka körül olálkodott, Modonnak és Koronnak Candiával való közösülését iparkodván gátolni s az innét oda utazó szállítványokat akadályoztatni. A másik szakasz Aprilis' 13-dikén evezett ki a Hydrai és Spetziai kikötőhelyekből, a lévén réa bizattatva, hogy a Kapudán Basa mozdulásait, kinék a Dardanelláktól az Archipelagusra való kivezését várták, tarttsa szemmel. A harmadik Osztály most készül a kivezéshez.

Az első Osztályról e-képpen írt April. 15-dikén a Törvények barátja: —

„A Görög Nagyhéten szerdán (az Ó Kalendárium szerint Aprilis' 6-dikén) éjjel Sudához közelített a Miauli hajós sereg olly eltökélt szándékkal, hogy az ellenséges hajós sereget megtámadja, de szerentsétlen volt iparkodása, mint hogy feltébb nagy setétség és szörnyű szélvész leprén-meg seregét, több hajóji öszszetsa-

pódtak, melly miatt a Leonidás nevű Brigg a hátulso árbóczfáját minden köteleivel és vitorlájival együtt elvesztette. Egy más hajó, mind két árbóczfáját károvalotta. Ember csak egy veszett a tengerbe. Ezen két hajót szorgalmatosan foldozgatják a Hydrai kikötő helyben; a mellyek helyett az alatt már más hármak eveztek ki innét.“

Valami Livornói tudósításban ezek talátnak a Moréában Aprilis' három első heteiben előfordult történetekről: —

„Márcz. 24-dikén valami négy ezer Görögök megtámodták Ibrahim Basát Navarin falai mellett. Ibrahim Basa a Churchid Bei Regementjit parancsoltá Mari József vezérlése alatt a sikra ki állani. Mari József, most Bekir-Bei, az a Korsika szigete béli ember, ki mint Frantzia tiszt Napoleon alatt szolgált, s azután a Törököknél válolván szolgálatot, ezen Egyiptomi Regementet Európai fenytékre tanította. Ő most ezen csatára úgy osztotta fel a Regement két Batalionjait, hogy egyiket egy halomra állította fel, a másikat pedig, hátul tartoztatta, mint tartalékot. Iparkodásának legjobb következése lett. A Görögök nem állhatták ki az Egyiptomi katonáknak jó rendel tett tüzelését, s az erdőbe futottak előttök, hova a Törökök nem mehettek utánok. Valami 60-nig való Görög katonák estek fogságra Vasziári nevű Vezérjekkel együtt, ennyire telt a megöletettek száma is.“ —

„A következett éjjel (25-dikén) valami Görög kémét fogván el az Ibrahim Basa kiküldöttjei, ettől tudokra esett, hogy három úton 6000 Görögök közelgetnének feléjük új próbatételre. Ibrahim Basa a nevezett Churschid-Regementnek három Batalionjaival s 400 lovassággal 26-dikén reggel elibe ment a Görög seregnek, a melly ezen megelőztetést nem vélvén, nem állhatott meg az Egyiptomiak előtt, hanem futásra vette a dolgot, s a

völgyben a' Török lovasságtól meglepett-
 tetvén, 200 holtakat, 14 foglyokat, 4 zás-
 lót, sok lovat és sok bagázsát elvesztett.
 Marit a' Bekir Agát is megsurlotta oldal-
 felt egy golyobis. Ő 2500 Piasterket ka-
 pott ezen alkalmatossággal bizonyított vi-
 tézségiért Ibrahim Basától, ki a' hozzá
 fogságra esett Görögökkel betsületesen és
 nagyon jámborul bánik.

Nagy Britannia.

Egy Anglus Seborros így ír az Indus
 armádatól valami Edinburgi barátjához. —
 „A' Birmánokkal való hadakozás talán leg-
 véresebb minden hadakozások között, melyek
 valaha elő fordultak. Ezen Kannibálok sen-
 kinek meg nem kegyelmeznek, kit elfoghat-
 nak. De nem csak hogy életben meg nem
 hagyják, hanem megfeszítik 's a' hasát fel-
 hasítják, 's illy kínosan ölik meg. Megval-
 lom vérzik a' szívem midőn azt kell ír-
 nom, hogy több hazánkifiai haltak meg e-
 képpen. Mi ellenben azzal fizetünk néki-
 ek ezen kegyetlenségért, hogy betű sze-
 rént érve ezerenként kaszáljuk-le őket.
 Ha látják sergeinket, már futnak agyag
 erősségeikből. De olykor megtörténik
 hogy 40-nen, 50-nen, mint ha a' földből
 nőttek volna ki, behunyt szemekkel, moz-
 dulás nélkül megállanak előttünk, 's agyon-
 lödöztetik magokat, és ez nem ritkán tör-
 ténik. Némelykor vaktában ütnek ki bűvő
 helyekről embereinkre 's azon iparkod-
 nak, hogy néhányakat a' többektől elsza-
 lasztván magokkal elvihessék. De ha Eu-
 rópaiakat meglehetősen számmal látnak együtt
 lenni, ekkor nem mutatják magokat. Né-
 hány hetek előtt bombikat hánytunk egy
 városra, 's az első lövésre kiszaladott hoz-
 zánk 50—60 férfi és aszszony ember ka-
 nótzunkat nézván bámoszkodva, de nem
 sokáig nézhettek, mivel egy bombi szélyel
 pattatván mind megölte őket.

Azon revolúzióra nézve, melyről ira-
 tott, hogy a' Birmánok Császárnak Ud-
 varánál történt volna, már bizonyos tudó-
 sítások érkeztek, melyek szerént nem volt
 igaz az első tudósítás, 's csak az Arany
 Királynak azon babonás cselekedetéből szár-
 mozott volt az egész hír, hogy ő az An-
 glosok ellen való szerencsétlen hadakozást
 valami ígézésnek tulajdonította, 's ezt egy
 jóvendőmondónak tanátslására úgy akar-
 ta megorvosolni, hogy egy ideig a' fi-
 ját ültette thronusra. — Egyéb eránt kö-
 zönségesen hitték Kalkuttában, hogy a'
 Birmánok nem soká bekességet fognak kér-
 ni az Anglosoktól.

Azokat, kik az újság leveleket figye-
 lemmel olvassák, nagyon megilletetheti a'
 Május' 21-dikén estve kijött Párisi Csillag-
 ban az a' Londoni tudósítás, hogy a'
 Catholikusok Felszabadittatását tárgyazó Jo-
 vallat, a' felső házban azon hónapnak
 18-dikára virradó éjjel 178 voksokkal 150
 ellen, és így 48 többséggel vissza vette-
 tett. Ezen ülés a' mondott-éjjel reggeli 6
 óráig tartott.

Mint hogy sokak találtanak, a' kik
 ezen vissza vettetést főbbképpen azon
 Nyilatkoztatásnak tulajdonítják, melyet a'
 Yorki Herceg, mint Korona örökös Princz
 ezen Jóvallatra nézve a' felső házban tett,
 erre nézve jónak találta a' Stár ezen Princz-
 nek Beszédjét, mint hogy az újságok azt
 eleintén nem egész pontossággal adták va-
 la ki, még egyszer a' maga telyes valóság-
 ga szerént kihirdetni.

E' volt (így szoll a' Stár) a' Prinz Be-
 szédének telyes és valóságos értelme. —

„Meggérettetem, hogy a' Windsori
 Dekány és kaptalan nevében egy kérelmet
 adjak-be Uraságtoknak, melyben oly ki-

)(*

vánság találtatik, hogy a' Catholikusoknak nem kell föbbet engedni."

„Illy tudós és tiszteleire méltó Társaság' adván-bé e' kérelmet, szükségtelemnek tartom erőssíteni azt, hogy ebben semmi sints, a' miért ezt Uraságtok el ne fogadhatiák. Azonban, minekelőtte még is annak felolvasatását kívánám, szükségesnek tartom a' következő néhány szavakat előre bocsátani.“ —

„Érezvén, hogy niútsen az a' gyakorlottságom és alkalmasságom, hogy az Uraságtok' tanátskozásaikban részesülhessek, arra határoztam magamat legnagyobb magam' meggyőzésével, hogy éljek az idővel 's ezen háznak figyelmét előre foglaljam-el. Érzem azt, hogy adódnak olly alkalmatosságok elé, hogy minden ember tartozik hazájának a' maga helyheztetéséhez képpent-azzal, hogy véleményét és gondolkodását kimondja; 's az én vélekedésem szerint semmi alkalmatosság nem kívánhatná töllem parantsolóbb módon gondolatomnak nyilvánosságosabb kimagyarázását, mint ez a' mostani, a' midőn Uraságtoktól a' kívántatik, hogy az Ország' Constitúziójának talpkövéen egész változtatást tegyenek, és, mint én itélek, a' Constitúzió lételének éppen a' gyökerét támodják-meg. —

„Az óta, hogy ezen kérdés a' legrettenetesebb környülállások között felelevenített, 's a' midőn ezen Ország egy igen terhes és költséges de igasságos és disósséges háboruba vala keveredve, 28 esztendők teltek-el. Ennek felelevenülése, egy már most nem élő Felsőges Személynek (III-dik Györgynek) terhes és félelmes betegségét okozta, a' kinek felséges karaktere és virtusai 's népéhez viseltető Atyai szeretete, az ő emlékezetét ezen országban örökre omlekezetessé tették. És végezetre ugyan ezen kérdésnek felelevenülése okozta vala egy legbóltsebb, legbetsületesebb és leg-

derekabb Ministernek is az ő Felsőge kabinetjéből történt idejig való kilépését is.

„Uraságtoknak hivattatása az, hogy mostan ezen kérdésről ítéletet tegyenek; a' mi engem illet, én az óta, hogy ez felelevenített, egész mostanig, egy szempillantatot se kételkedtem az éránt, hogy magam erre nézve a' legjobb útát követtem.“ —

„Arra a' nagy változásra is figyelmetessé kell Uraságtokat tennem, mellyet ezen 28 esztendők alatt azoknak beszéde és gondolkodása szenvedett, kik a' Catholikusok Felszabadittatását sürgették és sürgetik. Eleintén a' legbuzgóbbak' közzülök nagy gondal iparkodtak a' nép' elméjébe verni azt, hogy a' Catholikusok Felszabadulásának úgy kellessék történni, hogy az a' Protestánsok' Hatalmának semmi rövidséget ne okozzon. De melly nagyon megváltozott most az ő beszédjek! ők most azt kívánják Uraságtoktól, hogy a' Constitúziónak minden talpkövei mellől eltávolozunk, és magunkat, megkötözött kezekkel és lábakkal a' Catholikusok kegyelmességére 's nagy lelküségére bízzuk, a' nélkül, hogy valami kezességünk lenne az éránt, hogy ők még ezen véghetetlen engedésük után is megelégedéssel viselnék magukat. —

„En egy előbbeni alkalmatossággal bátorlodtam vala velekedésemet ezen tárgy éránt Uraságtok' elejibe terjeszteni 's ki nyilatkoztatni, hogy a' Türedelemre (Tolerantiára) senki nem hajlandóbb, mint a' bődögült Király vólt: hanem másfelől azt is meg kell esmérnünk és vallanunk, hogy a' Türedelem, a' Részvétele, és az Emancipatió között igen nagy különbség találtassék. En ezen tárgynak vitatásába most nem akarok jobban belő bocsátolni, mint hogy meggyőződött vagyok a' felől, hogy a' mikor ezen Jóvállat Uraságtoknak a' megfontolásra ismét eljikke fog tétettetni, annak foglalátja más

tagok által elég jól meg fog vizgáltatni. Találtatnak mindazáltal ezen tárgyra nézve még is egy vagy két olly pontok, a' mellyek, midőn ezen dolog más helyen (az alsó-házban) vitatás alatt volt, nem vétettek figyelemre, pedig a' mellyek nékem olly fontosoknak látszanak lenni, hogy én ezeket illetés nélkül el nem mellőzhetem.“ —

„Az első pont az, hogy minémű állapotba helyeztetődne az Angliai Egyház akkor, ha a' Catholikusok' Emancipáltatása végrehajthatna. Ha hibázom beszédben, kétség kívül meg fogtok igazítani; de én örökké azt hallottam, hogy az Uralkodó Egyház ezen Országban egészen más állapottal bírjon, mint minden más Religiók, sőt mint minden Sektisták is. Az Uralkodó Egyház egyenesen a' maga tulajdon Kormányozása alatt áll, és abba semmi Polgári Tisztikarok' beavatkozását meg nem szenved. Ő mint Főnek a' Királynak Hatalma's a' Parlamentumnak Contróllirozása alá van vettette, még pedig olly módon, hogy néki az alsó házban még csak mint Társaságnak sins képvisellete, úgy hogy abban még csak egy Papnak sins ülése is.“ —

„Uraságtok tehát kétség kívül nem kívánhatnák azt, hogy az Uralkodó Egyház ezen Országban rosszszabb lábra állítottódjék, mint az itt találtató egyéb Egyházak, vagy meg nem égedhetnék azt, hogy a' Catholikusoknak, a' kik nem csak hogy magokat a' mi rendeléseink alá adni nem akarják, hanem sőt inkább a' Polgári Hatalomnak a' magok Egyházakon való minden méltóságát tagadják, az a' jus adtassék, hogy az Uralkodó Egyház' elejibe törvényeket szabjon, pedig a' minék így kellene lenni, ha a' Parlamentumnak valamelyik házában ülésel és voksolással bírnának.“ —

„A' másik pont, mellyet érdekelni kényszeren vagyok, még ennél is sokkal kénye-

sebb természetű, melyre nézve legelőbb is szükségesnek tartom megjegyzeni, hogy én csak a' magam tulajdon gondolatomat mondom, és hogy fel se lehessen tenni, hogy ezen házban mint valamely más személy' gondolkodásának organuma úgy állattam volna elé. Jól érzem ugyan hogy az által, a' mit most akarok mondani, magamat némelyek tsufolódásának és mások gyalázásának ki kitéhetem, de azonban egem' még is semmi félelemnek neme el nem tartóztat vagy el nem ijeszt attól, hogy tulajdon érzésemet és gondolkodásomat lelkiesméreletesen ki mondjam.“ —

„Azt akarom kérdeni Uraságtoktól, hogy megfontolták-e azt az állapotot, melybe a' Királyt helyeztetni fognák, avvagy ezekbe jutott-e az az esküvés, mellyet Király ő Felsége a' maga koronáztatásakor, a' maga népének letett? Egyszer'smind engedelmet kérek, hogy azon szavakat, a' mellyekből ezen esküvés áll, Uraságtok előtt olvashassam-fel.“ —

„En (a' Király) az isten' törvényeit, a' Bibliának vallástételeit, 's a' törvényesen behozatott Protestans-Reformata Religiót minden erőm által fenntartatni akarom, 's ezen Ország Püspökeinek 's Papjainak, 's az ő Felvigyázása alá rendeltetett Egyházainak, minden Jusaikat és Privilegiumaikat, mellyeket nékiek a' Törvény adott, meg akarom őrizni.“ —

„Uraságtoknak nem kell elfelejteni azt, hogy a' mi Királyunk Protestans Király, ki a' maga elméjében semmi visszatartóztatást (mentalis reservatiót) nem esmér, 's a' kinek helyeztetése ezen Országban minden másokétól különbözik; és hogy a' Parlamentum ezen Országban minden másokat feloldozhat a' magok' esküvése alól, hanem a' Királyt telyességgel nem! Az esküvés, mint sokszor hallottam, egy olly mindenek előtt való leköteleztetés azon személy' részéről, ki azt leteszi, hogy az alól ő maga magát fel nem ol-

dozhatja. A' Király pedig az a' harmadik Hatalom a' Státusban, a' kinek szabad helybehagyása nélkül; a' Törvényhozó Tanácsnak semmi Aktája nem bírhat kötelező erővel; magát pedig az esküvés által lett elkötelezés alól fel nem oldozhatja." — „De tartok, hogy talám igen sokáig fárosztam Uraságtokat. Köszönöm, hogy illytűredelemmel halgattak. Ha kiváltképpen nyilatkoztatásaim' utolsó részében igen hevesen fejeztem ki magamat, megbotsatástokhoz folyamodom. A' tárgy, melyről beszéltem, rendkívül által járt vala, 's annyi val mellyebben elmémre hatott, hogy ezen Katholikus kérdés felelevenítésének tulajdoníthatjuk eme' terhes betegséget és tíz esztendőig tartott szenvedéseket is, a' mellyek Felséges édes atyám' élété napjait meghomályosították. Bizonyossá teszem tehát Uraságtokat bérekesztésül, hogy valóságos lelkieszmérettel való gondolkodásomat fejezém ki beszédemben, 's a' melynek gyenge ifúságottól fogva beszívult tudomány a' talpköve, 's a' melynek helyességét, megérett koromban fundamentumos megfontolás után esmértem meg, 's a' melly mellett utolsó lehelletemig, életemnek minden állapotjában megmaradok, azt fenntartom, 's cselekedeteimet ahoz alkalmaztatom. Isten úgy segéljen.“

B é c s .

Ferdinandus Korona örökös ő Cs. Fő Hercegsége múlt hétfőn reggel Feldmarschal Gróf Bellegardétól kísértetve Budára vette útját, hova a' Würtembergi Királyi Özvegy Hercegné, Leányával Ersébet Princzaszszonnyal Nádor ispány, ő Cs. K. Hercegsége' Hitvesének Édes anyjával 's testvérével, már néhány napok előtt megérkeztek vala, látogatás végett, és mint mondják azért is hogy a' Fő Hercegnének szülésén jelen legyenek.

Lombard-Velencei Királyság. Császár és Császárné ő Felségek, a' Sicilái K. Felségek, a' Parmai Hercegné ő F. g. e, a' Toskánai Cs. K. Nagy herceg, 's Ferencz Károly és Rénát Cs. K. Fő Hercegek a' magok Hitveseikkel, továbbá a' Salernói Princz és Princzné, a' Modénai Herceg és Udvarnokjait, Pünkösdi hétfőn estve megtisztelték jelenléteikkel a' Nemesség' gyülekezete által adatott fényes bált. Össze vala ezen tündér fényességekkel ékeskedő szalában a' Mailandban találtatott minden fő Nemes, valamint szintén az egyéb elékelőbb 's gazdagabb közönség. A' Felségek 9 órakor érkeztek meg 's hintóikból lett kiszállásokkor a' nemesség' Deputáziójától, 's a' szalába való beérkezésekkor, valamint szintén a' szövétnekekkel világosítottatott úczákra össze gyülekezett sokaságtól; leírhatatlan örvendezéssel fogadtattak. Leülvén a' nagyszalában a' számokra készen álló székekre, elébb örvendező dalt énekeltek a' kar, 's mindjárt az után a' táncz kezdődött el, melyben Sofia Cs. Fő Hercegné 's a' Vice-Királyné is részesültek, a' Felségek pedig a' szalában többször körül mentek. Tizenegy órakor tértek vissza szállásaikra, a' mikor hintóikhoz ugyan az előbbeni Deputázió kísértete, a' melly fogadta vala a' Felségeket. — A' következő napon délutáni 5 órakor paripákkal és szekerekkel való pályafutás tartatván, ezt is megszemlélni méltóztattak a' Felségek.

Magyar Ország.

Újhely, Május' 17-dik. — Ma menel tőlünk Megyénknek új kormányzója Udvari Tanácsos és Septemvir. Meltós. Szilassi és Pilísi Szilassy József Úr Ó Nagys. áldva mindnyájunk által, kik a' nagy férjfiúnak bölcsességét, színetlen tisztaságú lelkét, 's a' szükséges szorosság

által mérsékelt kegyességét nyolcz napokig csudálgatánk. Meghíva a' múlt hónapban nagyszámú kiküldöttjeink által Második Al-Ispánunk Tek. Szógyényi Ferencz Úr vezérlésése alatt, hogy fényes bejövételének rendelne napot; Május' 8-dik beérkezett közinkbe, vezetve ifjuságunk színe által, kiknek lovagló csapatjokat Mélt. Báró Luzsinszky János Úr igazgató, 's mind azon jeleivel a' köztisztelőnek, melyeket előbbi Kormányzóinknak ilyenkor benyújtani megszoktunk. A' Vármegye háza előtt ő Nagyságát Első Al-Ispánunk Királyi Tanácsos Mélt. Szemere István Úr idévezlette; benn pedig Abauj, Sáros, Borsod, Ungvár, Szabolcs, Heves, Gömör, Nógrád, Berog Vármegyéknek, a' Hajdú Kerületnek, 's Debreczen Városának kiküldöttjeik és nagy számú tagjaik; 's végre a' helybeli Piaristák' Gymnásiumának Rectora és Professorai; mint két órával ezelőtt Patakon az ott való Collégium' Tanítóji 's a' tiszteletre kiállított tanuló egész ifjuság, és a' Város' érdemet Bírája Timár Lajos Úr a' Tanácsal.

Következő nap elébb a' Rom. Cathol. azután a' Reform. templomban hívatott segédül a' Szent Lélek' kegyelme. A' Gyűlésben, melly annál fényesebbnek is tömtebbnek is tetszett, mivel az oszlopon álló Galleria ma nyitott-meg legelsőben, a' Mélt. Fő-Ispáni Helytartó elébe adá a' Rendelnek, mind a' mit teljesíteni maga szándékozik, mind a' mint a' Rendektől 's azoknak Tisztviselőjüktől kívánni fog, 's az Elsőbb Al-Jegyző által méltóságának viselésére feleskedtetett. A' Rendek' nevében most ez felele, tisztelettel említvén ő Nagyságának ősei között Szilassy Vincze Váczi Püspököt is, ki 1453. a' Familia által ma is bírt Pánd helységnek, és a' szomszéd Pilizsnek, ura vala.

Ekkor a' nálunk Fiscális és Fő-Notáriusi hívatalt 23 esztendőnk óta viselt, de ez idén a' Királyi Tábla mellett Refe-

rens Assessorságra emelt Méltós. Szirmai Ádám Úr keze-fel, 's Notáriusi hívatalt a' Megyének vissza adván, tőlünk búcsút veve.

Táblabíróknak ki nevezetének Gróf Dezsöffy Sámuel és István, Gróf Haller Ferencz és Antal, Gróf Andrási György, Báró Sennyei János, Báró Bánffy Pál, Báró Podmaniczky Lajos Urak, és sokan mások az Eggyházi és Világi Rendből. Ugyane' megtiszteltetés nyújtatott Prof. Sédiusz Lajos és Igaz Sámuel Uraknak, Nyelvünk és Literatúránk körül tett nagy érdemeik' jutalmául; 's az elsőbbség azon minden Magyar előtt kedves szolgálatjért, hogy ő Csász. Kir. Fő-Herczégének, a' haza' szeretett Nádora' felséges hitvesénél, a' Magyar Nyelv' megtanulásában vezér vala.

A' nap' örömeit estve a' Vármegye' házának és a' Reform. Templom' csinos udvarának kivilágosítása követte, 's a' tánc. Az ég kedveze örömeinknek; sok hetek óta püsztitó szárazság vala nálunk: a' kivilágosítás előtt fél órával esni kezd az eső, de csak hogy a' port elcsendesítse; áldást hozva más nap és éjjel ömlött. A' templom' ajtaja felett Prof. Kézy Úrnak e' szép sorai olvastattak.

Dum tollis fasces Szilasy, gratatur honori Religio usque tuo, pietasque probata

Tonanti.

Május' 10d. a' kiüresült Tisztviselői székek töltettek-be. Zenge örömeiben a' palota, midőn ő Nagysága Fő-Notáriusnak Tek. Csabai Dókus László Fő-Fiscális Urat nevezte-ki, 's az volt a' Rendeknek is közönséges óhajtása. Ennek helyébe Első Al-Jegyzőnk Udvardi Kossuth András Úr lépe. Első Vice-Notárius leve Reviczky János, Második Szemere Péter, Harmadik Füzéséry Agoston, harmadik Fiscális pedig Szele-Farnosi Bodó Tamás Úr. — Honorárius Notáriusokká levének Báró Vay Miklós, quem pater, et genitrix, et avun-

ulus excitat Hector; Rhédey László, Wladár József, Szeghy István Urak.

Folyvást tartva mindennap a' Gyűlések szinte tegnapi, Ó Nagysága szoros vizsgálat alá vette a' Hadi és Házi, Úti, Segedelem és felkelésközi Pénztárakat, az Archivumot, a' tömlőzőket. Meglátogatta a' Deák és Görög szeriartású Cathol. és a' Reform. Papjait, a' Fiaristák' Collégiümát, hálás emlékezzettel emlegetvén, hogy az Ó Nagysága fiai is ezen Szerzet' Tanítói alatt tanultanak Pesten, A' Gymnásiumban gyakorlott ifjakat vizsgálat alá vette, 's egy Szepesi Zelinka János nevű ifjú eránt, ki Pappá kíván lenni, ígéretet teve, hogy azt Ó Herczegségének az Ország' Primásának különösen fogja ajánlani. A' Collégium' Rectorát Tisztelet. Tamási Calasantius József Urat Táblabírónak nevezte, 's megkérte, hogy Gyűlésinkben 's Törvényszékeinkben minél gyakrabban lehet, venne részt.

Consil. Első Al-Ispány Úr egyik nap' javaslatot teve, hogy Ó Felsőségének az Uralkodónak 's Ó Cs. K. Fő Herczegségének a' Nádornak képeik, egész testben, kívántasának Irraft Péter Bécsi Festőtől. A' Gyűlés örömmel vette a' javaslatot, 's Ó Nagysága a' dolog' gondjait Táblabíró 's Udvar. Concipista Cseleji Kolosy István Úrra bízta. Meghatároztatott egyszer'smind hogy a' Megye' Fő-Kormányzóinak képeik, Gróf Döry Ferencz oltá, ki alatt 1759. a' Várm. háza épitetett (a' követik: ezek voltak: 1779. Gróf, később Herczeg, Pálffy Károly; 1790. Gróf Zichy Ferencz; 1792. Báró Orczy József; 1799. Gróf Eszterházy József; 1821. Báró Malonyai János Nep. Aloyz Administrator) a' hivatalába mostan belépett Meltóságig, kikérettesenek.

Örömmünk vala Ó Nagyságával együtt közöttünk tisztelni nagy férjéhez teljesen

A' marhahusnak fontja, Bécsben,

meltó hitvesét, igaz képét igazán Magyar Asszonyságainknak, született Báró Incezedi Kata Ó Nagyságát, 's három gyermekeiket, lelkeknek igaz örököseit, Józsefet, Ferenczet, és a' Dezsöffy Theresiától született de a' Melt. Administrátornétól nevelt Therészt, 's ennek az illy tiszteletes házéphez illő férjét Csoma Zsigmond Urat. Országszerző ismeretes érdemei mellett annak a' nagy férffiúnak, kit a' nekünk kedvező Szerencse a' mi kormányunkra ültetett, különösen tündöklik az, hogy Ó Nagysága a' hazának hét élő gyermeket, huszonnégy élő unokát, 's huszonöt esztendeig viselt Itelő-Mesteri hivatalában megszámlálhatatlan sokaságú ifjakat nevelt.

Az így szoros munkában és szép örömek közt elfolyt nyolcz nap elég alkalmatosságot nyújta Ó Nagyságának bennünket és dolgainkat ki ismérni, nekünk pedig hogy Ó Nagyságában a' legtisztább lelkű embert, 's a' Fejedelméhez 's hazájához tántoríthatatlanul hív Tisztviselőt például vegyünk. A' szorító, de nem nyomó kezek nem panasza, hanem tiszteletre buzdíták szíveinket.

Megyénknek ezen innepén a' Vármegye háza homlokfalát c' versek is világsították:

Igazság, Egyesség, Hűség, és szeretet Boldogít Vármegyét és egész Nemzetet. A' Törvény' férjfija ezt ígér Zemplénynek, 's az idő megfelel az édes reménynek.

's a' mit a' vers jövendőle, most nem reméljük, hanem várjuk, 's annál teljesebb bizonyossággal, mivel Megyénk azon ritka szerencsében dicsekedhetik, hogy két Al-Ispánjaink példátlan szeretettel szeretik egymást, 's kormányzónkat a' legigazabb hűséggel tisztelik.

ezen Juniusban 6 ezüst krajczár.